

示范项目

哑 半

曹文轩 / 著

人民文学出版社 天天出版社

美

曹文轩典藏拼音版

哑牛

曹文轩 / 著

图书在版编目 (CIP) 数据

哑牛 / 曹文轩著. -- 北京 : 天天出版社, 2014.5

(曹文轩典藏拼音版)

ISBN 978-7-5016-0860-7

I. ①哑… II. ①曹… III. ①汉语拼音—少儿读物

IV. ①H125.4

中国版本图书馆CIP数据核字(2014)第086209号

责任编辑: 董 蕾

美术编辑: 罗曦婷 王 悦

责任印制: 李书森 康远超

地址: 北京市东中街 42 号

邮编: 100027

市场部: 010-64169902

传真: 010-64169902

<http://www.tiantianpublishing.com>

E-mail: tiantianchs@163.com

印刷: 北京利丰雅高长城印刷有限公司 经销: 新华书店

开本: 880×1320 1/32

印张: 4.625

2014 年 5 月北京第 1 版

2014 年 5 月第 1 次印刷

字数: 90 千字

印数: 1-10,100 册

ISBN 978-7-5016-0860-7

定价: 20.00 元

版权所有·侵权必究

如有印装质量问题, 请与本社市场部联系调换。

mù lù
目 录

xiǎo wěi ba
小尾巴 / 1

yǎ niú
哑牛 / 64

huāng yuán máo wū
荒原茅屋 / 100

tiào shuǐ
跳水 / 122

xiǎo wěi ba
小 尾 巴

yī

zhēnzhēn shì gè qí guài de nǚ hái
珍珍是个奇怪的女孩。

zhēnzhēn zǎo zài mā ma dù zi lǐ quán chéng yì tuán de shí hou jiù
珍珍早在妈妈肚子里蜷成一团的时候，就

yǐ shì yí gè qí guài de nǚ hái le chū shēng de rì zi dōu guò qù yí gè
已是一个奇怪的女孩了：出生的日子都过去一个

duō yuè le tā hái lài zài mā ma de dù zi lǐ shuō shén me dōu bù kěn chū
多月了，她还赖在妈妈的肚子里，说什么都不肯出

lái yòu děng le yí gè bàn yuè zhí děng dào quán jiā rén de xīn jiū de fā
来。又等了一个半月，直等到全家人的心揪得发

jǐn tā cái wā de yì shēng huá dào le zhè ge shì jiè
紧，她才“哇”的一声，滑到了这个世界。

nǚ nai duì mā ma shuō nǐ děng zhe ba zhè ge yā tou shí yǒu
奶奶对妈妈说：“你等着吧，这个丫头，十有

bā jiǔ shì gè nián rén de yā tou
八九是个黏人的丫头。”

bèi nǎi nai yán zhòng le zhēn zhen cóng chū shēng de nà yì tiān kāi
被奶奶言中了，珍珍从出生的那一天开
shǐ jiù xiàng yì zhāng gāo yao sì de nián shàng le mā ma wú lùn shì bái
始，就像一张膏药似的黏上了妈妈。无论是白
tiān hái shì hēi yè yì fēn zhōng dōu bù néng lí kāi mā ma de huái bào yí
天还是黑夜，一分钟都不能离开妈妈的怀抱，一
dàn lí kāi jiù kū de fān jiāng dǎo hǎi tiān hūn dì àn nà kū shēng
旦离开，就哭得翻江倒海、天昏地暗。那哭声，
shì shàng hǎn jiàn zhuó shí ràng rén shòu bù liǎo tǐng bú zhù shì wǎng sǐ
世上罕见，着实让人受不了，挺不住——是往死
lǐ kū ya jiù jiàn tā liǎng yǎn jǐn bì shuāng tuǐ luàn dēng wā wā
里哭呀！就见她两眼紧闭，双腿乱蹬，“哇哇”
dà kū yǒu shí kū shēng bèi yē zhù nà yì kǒu qì hǎo sì yí kuài shí tou
大哭，有时哭声被噎住，那一口气好似一块石头
cóng gāo shān dǐng shàng gǔn xiàng shēn bú jiàn dǐ de shēn yuān zhí chén xià qù
从高山顶上滚向深不见底的深渊，直沉下去，
zhí chén xià qù zuì hòu jìng guī yú yí piàn sǐ jì ràng rén jué de cóng cǐ
直沉下去……最后竟归于一派死寂，让人觉得从此
bù néng huí zhuǎn le kě jiù zài rén jī hū yào xiàn rù jué wàng shí nà kū
不能回转了。可就在人几乎要陷入绝望时，那哭
shēng zhōng yú yòu huí lái le xiān shì xiǎo shēng hǎo sì zài yáo yuǎn de dì
声终于又回来了，先是小声，好似在遥远的地

fāng rán hòu yí lù xiàng gāo zuì hòu dà bēi dà āi bō lán zhuàng kuò
方，然后一路向高，最后大悲大哀，波澜壮阔。

zài gāo cháo chù zhè yàng de kū le yí zhèn nà kū shēng zài dù bèi yē
在高潮处这样地哭了一阵，那哭声再度被噎

zhù zhí xià de nǎi nai yí gè jìn er de diǎn dòng tā bú zhù de pāi tā de
住，直吓得奶奶一个劲儿地颠动她，不住地拍她的

hòu bèi zuǐ zhōng lián lián hū huàn bǎo bǎo bǎo bǎo
后背，嘴中连连呼唤：“宝宝！宝宝！”

zuì hòu dà rén jī hū yào lèi kuǎ le tā yě méi yǒu lì qì zài kū
最后，大人几乎要累垮了，她也没有力气再哭

le huò shì zài nǎi nai huái lǐ huò shì zài yáo huàng zhe de yáo lán lǐ
了，或是在奶奶怀里，或是在摇晃着的摇篮里，

chōu chōu yē yē de shuì zháo le yǐ wéi tā shì shuì zháo le dàn guò bù
抽抽噎噎地睡着了。以为她是睡着了，但过不

yí huì er yòu zài dù kū qǐ lái fǎng fú kū shì tā yí bèi zi yào zuò de shì
一会儿又再度哭起来，仿佛哭是她一辈子要做的事

qíng tā bì xū deì qù wán chéng
情，她必须得去完成。

mā ma bú zài shí zhēn zhēn de kū zǒng shì jiāng quán jiā rén gǎo de
妈妈不在时，珍珍的哭总是将全家人搞得

tí xīn diào dǎn xīn fán yì luàn nǎi nai jí le huì zài tā de xiǎo pì gu
提心吊胆，心烦意乱。奶奶急了，会在她的小屁股

shàngqīngqīng de pāi dǎ jǐ xià kū kū kū bù sǐ ne
上轻轻地拍打几下：“哭！哭！哭不死呢！”

děng mā ma zhōng yú huí lái le hái yào yǒu yí cì xiǎo xiǎo de gāo
等妈妈终于回来了，还要有一次小小的高
cháo tā yí gè jìn er de zuān zài mā ma de huái lǐ bú shì chōu qì
潮：她一个劲儿地钻在妈妈的怀里，不是抽泣，
jiù shì dà kū xiǎng xiǎng kū kū mā ma jǐn jǐn bào zhù tā qīngqīng de
就是大哭，想想哭哭。妈妈紧紧抱住她，轻轻地
dǒu dòng zhe yòng shǒu pāi dǎ zhe tā de hòu bèi mā ma bú shì huí lái le
抖动着，用手拍打着她的后背：“妈妈不是回来了
ma mā ma bú shì huí lái le ma mā ma huí lái le ya mā ma gěi
吗？妈妈不是回来了吗？妈妈回来了呀！”妈妈给
tā wèi nǎi tā yì biān chōu qì zhe yì biān shǔn xī zhe kě shì gāng shǔn
她喂奶，她一边抽泣着，一边吮吸着。可是刚吮
xī le jǐ kǒu jiù bù kěn hē le yòu hěn wēi qu de kū qǐ lái hǎo xiàng
吸了几口，就不肯喝了，又很委屈地哭起来，好像
zài xiàng mā ma sù shuō nǐ zěn me néng diū xià wǒ ne
在向妈妈诉说：“你怎么能丢下我呢？”

zhēnzhēn huì zǒu lù le
珍珍会走路了。

dàn zhēnzhēn bú xiàng qí tā huì zǒu lù de hái zǐ yí dàn huì zǒu lù
但珍珍不像其他会走路的孩子，一旦会走路

le jiù jué de liǎo bu qǐ jiù xīng fèn de dào chù pǎo ràng dà rén zài hòu
了，就觉得了不起，就兴奋得到处跑，让大人在后
miàn bú zhù de zhuī niǎn tā zǒng shì bào zhe mā ma de tuǐ yào me jiù qiān
面不住地追撵，她总是抱着妈妈的腿，要么就牵
zhe mā ma de yī jiǎo jí shǐ bèi shén me qíng jǐng xī yǐn zhù le yě shì zǒu
着妈妈的衣角。即使被什么情景吸引住了，也是走
jǐ bù jiù huí tóu kàn yì yǎn mā ma shēng pà zì jǐ zǒu yuǎn le jiù kàn bú
几步就回头看一眼妈妈，生怕自己走远了就看不
jiàn mā ma shēng pà mā ma zài tā zǒu kāi shí chèn jī liū diào
见妈妈，生怕妈妈在她走开时趁机溜掉。

zài dà yì xiē shí zhēn zhēn suī rán bú zài zǒng bào zhù mā ma de tuǐ
再大一些时，珍珍虽然不再总抱住妈妈的腿，
qiān zhe mā ma de yī jiǎo dàn què zǒng shì gēn zài mā ma de shēn hòu xíng
牵着妈妈的衣角，但却总是跟在妈妈的身后，形
yǐng bù lí mā ma qù máo fáng tā gēn zhe qù máo fáng mā ma qù hé
影不离。妈妈去茅房，她跟着去茅房；妈妈去河
biān xǐ cài tā gēn zhe qù hé biān mā ma xià dì gàn huó tā gēn zhe dào
边洗菜，她跟着去河边；妈妈下地干活，她跟着到
dì lǐ mā ma yì zǒu dòng tā jiù gēn zhe zǒu dòng wú lùn mā ma zěn
地里……妈妈一走动，她就跟着走动。无论妈妈怎
me hǒng tā xià hu tā shèn zhì yào zòu tā de pì gu dōu wú fǎ zǔ zhǐ
么哄她，吓唬她，甚至要揍她的屁股，都无法阻止

zhēnzhēn de gēn lù
珍珍的跟路。

zhēnzhēn shì mā ma de xiǎo wěi ba shuǎi yě shuǎi bú diào de xiǎo wěi
珍珍是妈妈的小尾巴——甩也甩不掉的小尾

ba
巴。

èr
—

tián jiā wān shì gè qióng dì fāng
田家湾是个穷地方。

dāng nián mā ma yào jià dào tián jiā wān shí wài gōng wài pó hěn bú
当年，妈妈要嫁到田家湾时，外公外婆很不

lè yì dàn mā ma jiān chí yào jià dào tián jiā wān wài gōng wài pó niù bú
乐意。但妈妈坚持要嫁到田家湾。外公外婆拗不

guò mā ma zhǐ hǎo suí mā ma dàn wài pó què bǎ huà shuō zài le qián tóu
过妈妈，只好随妈妈，但外婆却把话说在了前头：

chī kǔ shòu zuì rì hòu kě guài bu de bié rén
“吃苦、受罪，日后可怪不得别人。”

tián jiā wān suī rán qióng dàn tián jiā wān shì gè piàoliang de dì fang
田家湾虽然穷，但田家湾是个漂亮的地方。

dào chù shì shuǐ dào chù shì shù yǒu chuán yǒu qiáo yǒu yú yīng tiān
到处是水，到处是树，有船，有桥，有鱼鹰，天
kōng de niǎo dōu bǐ bié de dì fang duō bǐ bié de dì fang měi lì jiào de
空的鸟都比别的地方多，比别的地方美丽，叫得
yě hǎo tīng
也好听。

mā ma zài tián jiā wān guò de hěn kāi xīn
妈妈在田家湾过得很开心。

huí wài gōng wài pó jiā shí wài gōng wài pó zǒng huì zài yǔ mā ma shuō
回外公外婆家时，外公外婆总会在与妈妈说

dào tián jiā wān de qíng jǐng shí jīn bu zhù tàn yì kǒu qì wài pó hái huì shuō
到田家湾的情景时，禁不住叹一口气。外婆还会说

dào mā ma chū jià qiántóng cūn de nà xiē rú jīn rì zi dōu guò de hěn hǎo
到妈妈出嫁前同村的那些“如今日子都过得很好”

de jiě mèi men qián xiē tiān líng zi cóng sū zhōu huí lái le shì hé tā
的姐妹们：“前些天，玲子从苏州回来了，是和她

nán rén kāi chē huí lái de líng zi yǒu fú qì jià le yí gè hǎo dì fang
男人开车回来的。玲子有福气，嫁了一个好地方，

jià le yí gè hǎo nán rén xiù xiù qù nán fāng le tīng shuō shì zài yí gè
嫁了一个好男人。”“秀秀去南方了，听说是在一个

xié chǎng lǐ zuò gōng tā nán rén zuò chá yè shēng yì hěn yǒu běn shì zài
鞋厂里做工，她男人做茶叶生意，很有本事，在
nà biān mǎi le dà fáng zi shuō yào jiē tā bà ba guò qù zhù ne hái
那边买了大房子，说要接她爸爸过去住呢。”“还
yǒu fāng qín
有芳芹……”

měi féng zhè shí mā ma zǒng shì xiào xiào qǐ shēn dào tiān bù zǎo
每逢这时，妈妈总是笑笑，起身道：“天不早
le wǒ gāi huí tián jiā wān le
了，我该回田家湾了。”

lù shàng mā ma zǒng shì xiǎng zhe zhè xiē jiě mèi men de zuó tiān yǔ jīn
路上，妈妈总是想着这些姐妹们的昨天与今
tiān xiǎng zhe xiǎng zhe mā ma gǎn dào yǒu piàn nóng hòu de yún cóng xīn lǐ
天，想着想着，妈妈感到有片浓厚的云，从心里
chén chén de piāo guò dāng tā zhōng yú zǒu huí tián jiā wān kàn dào tián jiā
沉沉地飘过。当她终于走回田家湾，看到田家
wān de hé liú shù mù shí xīn tóu cái shì qīng shuǎng shuǎng de dàn lán tiān
湾的河流、树木时，心头才是清爽爽的淡蓝天
kōng
空。

bà ba qù yáo yuǎn de nán fāng dǎ gōng le
爸爸去遥远的南方打工了。

mā ma zài jiā zhòngzhuāng jia mā ma duì bà ba shuō tā yào zhòng
妈妈在家种庄稼。妈妈对爸爸说，她要种

chū zhè shì jiè shàng zuì hǎo de zhuāng jia
出这世界上最好的庄稼。

kě shì mā ma xiàn zài què bèi zhēnzhēn sǐ sǐ de chán zhù le zhēn
可是，妈妈现在却被珍珍死死地缠住了。珍

zhēn shì chán zài mā ma shēnshàng de téngwàn mā ma zǒu dào nǎ er zhēn
珍是缠在妈妈身上的藤蔓。妈妈走到哪儿，珍

zhēn jiù gēn dào nǎ er hōng bù zǒu niǎn bù zǒu hōng bù zǒu dǎ bù
珍就跟到哪儿，轰不走，撵不走，哄不走，打不

zǒu mā ma zǒng bù néng hěn kuài xià dì gàn huó zhēnzhēn zài tā shēn hòu
走。妈妈总不能很快下地干活——珍珍在她身后

gēn zhe ne mā ma kuài zǒu tā jiù kuài zǒu mā ma màn zǒu tā jiù màn
跟着呢！妈妈快走，她就快走；妈妈慢走，她就慢

zǒu mā ma tíng zhù jiǎo bù tā yě tíng zhù jiǎo bù mā ma huí guò tóu lái
走；妈妈停住脚步，她也停住脚步；妈妈回过头来

niǎn tā huí jiā tā jiù gǎn jǐn diào tóu wǎng huí pǎo kě děng dào mā ma zài
撵她回家，她就赶紧掉头往回跑，可等到妈妈再

wǎngqián zǒu shí tā yòu diào zhuǎn tóu gēnshàng le
往前走时，她又掉转头跟上了。

mā ma dāng rán kě yǐ měng pǎo nà yàng tā shì kě yǐ bǎ xiǎo wěi
妈妈当然可以猛跑，那样，她是可以把小尾

ba shuǐ diào de kě shì tā yòu dān xīn zhēn zhēn bèi shuǐ diào hòu diào dào hé
巴甩掉的，可是她又担心珍珍被甩掉后掉到河
lǐ zhè dì fāng dào chù shì hé héng qí shù bā de hé dà dà xiǎo xiǎo
里。这地方到处是河，横七竖八的河，大小小
de hé hái yǒu zhēn zhēn jiàn bú dào tā le jiù huì kū kū de bèi guò
的河。还有，珍珍见不到她了，就会哭，哭得背过
qì qù
气去。

mā ma shāng tòu le nǎo jīn
妈妈伤透了脑筋。

nǎi nai hái yǒu gū gu men běn lái dōu kě yǐ bāng zhù mā ma dài
奶奶，还有姑姑们，本来都可以帮助妈妈带
zhēn zhēn kě zhēn zhēn zhǐ yuàn yì gēn zhe mā ma yí gè rén mā ma cái shì
珍珍，可珍珍只愿意跟着妈妈一个人，妈妈才是
tā yào chán de shù mā ma ruò shì zài jiā zhōng zhēn zhēn néng kàn dào mā ma
她要缠的树。妈妈若是在家中，珍珍能看到妈妈
de shēnyǐng dào hái kě yǐ gēn zhe nǎi nai hé gū gu men kě shì mā ma
的身影，倒还可以跟着奶奶和姑姑们。可是，妈妈
zhǐ yào yì chū mén jiù shéi yě liú bú zhù tā le fǎng fú mā ma zhè yì chū
只要一出门，就谁也留不住她了，仿佛妈妈这一出
mén jiù yǒng yuǎn yě huí bù lái le sì de
门就永远也回不来了似的。

nà jiù dài shàng ba dài shàng jiù shì má fan tā yí huì er shuō è
那就带上吧，带上就是麻烦。她一会儿说饿
le yí huì er shuō kě le yí huì er shuō shēn shàng yǎng yang yí huì
了，一会儿说渴了，一会儿说身上痒痒，一会
er shuō yào ē bǎ ba yí huì er yòu dā la xià nǎo dai yào shuì jiào le nòng
儿说要扞扞，一会儿又耷拉下脑袋要睡觉了，弄
de mā ma zǒng bù néng jù jīng huì shén de gàn huó dòng bu dòng jiù yào tíng xià
得妈妈总不能聚精会神地干活，动不动就要停下
shǒu zhōng de huó lái duì fu tā
手中的活来对付她。

yǒu zhī qīng tíng fēi lái luò zài le cǎo yè shàng
有只蜻蜓飞来，落在了草叶上。

mā ma zhēn zhēn pǎo dào mā ma shēn biān nà biān yǒu zhī
“妈妈，” 珍珍跑到妈妈身边，“那边，有只
qīng tíng
蜻蜓。”

zhī dào le mā ma zhèng zài mái tóu chú cǎo
“知道了。” 妈妈正在埋头锄草。

wǒ yào zhēn zhēn zhǐ le zhǐ nà biān
“我要。” 珍珍指了指那边。

zì jǐ zhuō
“自己捉。”

wǒ zhuō bú zhù
“我捉不住。”

nà jiù lā dǎo
“那就拉倒。”

zhēnzhēndiào tóu xiàng nà biān kàn le kàn yòu kàn le kàn mā ma jiàn
珍珍掉头向那边看了看，又看了看妈妈，见
mā ma zhǐ gù mái tóu gàn huó gēn běn bù lǐ tā zhǐ hǎo zì jǐ zǒu xiàng nà
妈妈只顾埋头干活，根本不理她，只好自己走向那
biān
边。

yì zhī hěn piào liang de qīng tíng shēn hóng sè de xiàng bō li zuò
一只很漂亮的蜻蜓，深红色的，像玻璃做
de zhèng ān jìng de tíng zài cǎo yè shàng
的，正安静地停在草叶上。

zhēnzhēn niè shǒu niè jiǎo de zǒu shàng qián qù tóng shí shēn chū shǒu
珍珍蹑手蹑脚地走上前去，同时伸出手，
dà mǔ zhǐ hé shí zhǐ niē chéng xiàng yào yì kǒu zhuó xià qù de jī zuǐ ba
大拇指和食指捏成像要一口啄下去的“鸡嘴巴”。

jù lí qīng tíng zhǐ yǒu yì gēn kuài zi cháng de jù lí le zhēnzhēn
距离蜻蜓只有一根筷子长的距离了，珍珍
de xīn pū tōng pū tōng de tiào tiào de néng ràng tā tīng de qīng qīng chǔ
的心“扑通扑通”地跳，跳得能让她听得清清楚楚